

PYHÄNHÄVÄISTYS

No niin. Nyt on tultu tähän tässä maassa. TV 2:n ”Suuren homoillan” jälkijärityksissä on lähde-etty liikkeelle, kun nyt on vauhtiin päästy.

Televiiossa oli ohjelma Uutisvuoto, jossa käsitellään ajankohtaisia asioita, tällä kertaa siis tuota homokeskustelua. Uutisvuodossa Jari Tervo luki lainauksen Raamatun Vanhasta testamentista. Sitten hän heitti kirjan menemään pitkin lattiaa. Raamatun. Kristittyjen pyhän kirjan.

Mikä on pyhänhäväistystä ellei tämä? Kuitenkaan tapahtunutta ei ole ainakaan kovin suureen ääneen kauhisteltu. Mitä jos Tervo olisi heittänyt Koraaanin? Olisiko siitä kohahdettu? Luultavasti ainakin enemmän kuin nyt.

Asia olisi pantu merkille ulkomaita myöten. Ellei nyt ihan olisi annettu fatwaa eli tappotuomiota, Tervo olisi ainakin joutunut kurkistelemaan olkapäänsä yli hämärillä kujilla iltaisin kulkiessaan. Entä jos olisi käsitelty vaikka liikennelakiin liittyviä nopeusrajoituksia ja niiden joitakin typeryyksiä. Olisiko Tervo heittänyt menemään kirjan Suomen Laki? Se ei varmaan olisi käynyt päinsä. Mutta Raamatun heittely? Se tuntuu olevan ihan samantekevää, myös Suomen kristityille.

Mielestäni on pöyristyttävää, että lehtitietojen mukaan eräs pastori sanoi kommentissaan: ”Sehän on vain paperia ja painomustetta”! Vain paperia ja painomustetta! Olipa hienoa puhetta! Samoin perustein hänen puolestaan varmaan voisi pyyhkiä ... esimerkiksi nenänsä... Suomen lippuun. Sehän on vain kangasta ja väriä...

Pyhän käsite on hämärtynyt tai kadonnut tästä maasta. Vaikka yli 30 000 ihmistä on eronnut ev.lut kirkosta muutamana viikon aikana, on Suomessa kuitenkin vielä yli neljä miljoonaa kristittyä. Eikö meille merkitse mitään se, että meidän pyhää kirjaamme kohdellaan noin?

Oluenjuonti on mitätön pikkujuttu Tervon tempun rinnalla.

Vähintään voisi olla kohtuullista ja paikallaan, että verorahoillamme rahoitettava Yle ottaisi lusikan kauniiseen käteensä ja vaihtaisi Tervon paikalle jonkun muun Uutisvuoto-ohjelmaan. Saihan jo yksi juontaja potkut juotuaan olutta TV-ohjelmassa. Mielestäni oluenjuonti on aivan mitätön pikkujuttu Tervon tempun rinnalla.

Viime lauantaina suosittu radio-ohjelma Lauantain toivotut täytti 75 vuotta. Ohjelma on tullut aina lauantaisin ja sen formaatti on säilynyt koko tuon ajan samanlaisena. Radiossa keskusteltiin ko. ohjelmasta ja sen juhluvuodesta, ja keskustelijat totesivat, että ohjelma on suomalaisille pyhä.

Edellä mainittujen viimeaikaisten tapahtumien keskellä tuo luonnehdinta särähti korvaani. Ajattelin, että niin se selvästikin on: suomalaiselle pyhää saattaa olla radio-ohjelma mutta ei näköjään Raamattu.

Joihinkin asioihin voi koskea ja niitä voi repostella, toisia taas ei. Näyttää siltä, että pyhyiden käsite ei liity enää Jumalaan vaan joihinkin sellaisiin asioihin, joihin on totuttu ja jotka tuntuivat läheisiltä, omilta.

Raamatun heittely ei järkytä eikä aiheuta vastalausemyrskyä tai lakkoja tai muuta sellaista. Onko niin, että Raamattua ja sitä, mitä se edustaa, ei koeta omaksi? Miksi näin on? Onko

tämä kansa niin vieraantunut omasta kulttuuritaustastaan ja perinnöstään, että aivan muut arvot nousevat pyhiksi?

Itse kunkin meistä on syytä katsoa peiliin. Mitä sieltä näkyy? Kuka siellä on? Mitkä arvot ovat tärkeitä minulle? Onko edellisten sukupolvien työllä mitään arvoa? Onko heidän arvoiltaan mitään tekoa tämän päivän maailmassa?

Olipa paljon kysymyksiä. Jokaisella on varmasti vähän omat vastauksensa. Toivon kuitenkin, että jokainen löytäisi ja voisi aistia pyhyden kosketuksen. Muuten tämä maa on hukassa. Sitä ei kai kukaan halua.

Pastori Kalevi Kasala

(Länsi-Uusimaa 02.11.2010; julkaistaan kirjoittajan luvalla)